

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XXXIV. An, & quomodo ex Catholicorum & Infidelium hominum locis, possit deprehendi, Spiritus, quo molestant, esse humanos vel Diabolicos?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

grauia, puniti leguntur. Vtraque primum Caput suppeditat. Deī etiam bonitas atque iustitia hanc rem reddit admodum probabilem. Bonitas erga viuentes demonstratur; qui miserorum Spirituum exemplo possunt, si volunt, fieri meliores. Iustitia erga ipsos defunctorum Spiritus; vt hi intelligant ex omnibus iis rebus suppliciorum suorum acerbiter crescere, quæ ipsis quouis modo dum peccarūt, seruiuerunt.

4. An verò soli sunt defunctorum Spiritus; qui locis, vbi peccata perpetrata sunt, obseruantur? *Admodum hoc probabile; verumtamen, vt videtur, non necessarium.* Probabilitatis argumenta, in priori huius Capitis parte, clara sunt. At vt soli molesti sint, infesta que loca reddant, necesse non est; quemadmodum Theli secūda, ante hanc, euinci potest.

CAP XXXIIII.

An, & quomodo ex Catholicorum hominum, & infidelium locis, possit colligi Spiritus, qui moestant, esse humanos, vel Diabolicos.

1. **R**æter iam dictas, & peruestigatas, locorum differentias, alia est, quæ ex personis, loca incolentibus, accipitur: vt scilicet, quædam dicantur Catholicorum habitacula; quædam Non Catholicorum, siue infidelium. Nam cum homines omnes aut fideles sint, siue Catholici; aut infideles, siue Non Catholici; certisq; locis comorentur; ipsa ab his incolis loca non incongruè accipiunt appellationem.

2. Infidelium autem, siue Non Catholicorum, non vnus generis loca sunt omnia. Nec mirum. Non vnus generis infideles sunt omnes. Sunt Pagani. Sunt Iudæi. Sunt Hæretici. Et loca igitur alia Paganorum, vbi Pagani; alia Iudæorum, vbi Iudæi; alia Hæreticorum, vbi Hæretici commorantur.

3. Omnia hæc loca disputando percurrere possemus. Quidni facimus? Quia non opus. Nostris sumus contenti: Hæreticis, & Catholicis. Sua examinent Pagani: sua Iudæi. Quid nobis de his, quæ foris sunt iudicare?

4. Posset forsitan videri frustra hæc suscipi inquisitio: quod Hæreticorum ab omni Spirituum infestatione liberrima dicantur; & ob id his locis Spiritus distingui non possint; sed quia Catholicorum loca infesta sunt; propter hos omitti nō debuit. Quid, quod nec

Hæretico

Hæreticorum loca satis sint libera? Possemus hoc exemplis docere: verum, quia proferri hæc nequeunt, nisi & loca Spiritibus infesta proderemus, & homines Hæreseos accusaremus; omissis exemplis ratione agamus.

Quærimus quidnam Hæreticorum locis Spiritus prohibeat? *f.*
An Hæreticos Spiritus refugiunt? & refugiunt Spiritus quicumq;?
hominum? Dæmoniorum? Quis hæc credat? quis dicat? quis profiteatur? Quam magna consuetudo Hæreticorum magistris, cum certo quodam Spirituum genere, quorum in locorum infestatione præcipuum studium? vide caput vigesimum primum Disputationis de Dæmoniacis.

Gentiles atque Iudæos pati Spirituum infestationes manifestum est. quid Hæreticos excipiet, qui in eadem, cum cæteris infidelibus, sunt classe & damnatione? *6.*

Vel sanctitas doctrinæ, quam Hæretici profitentur, meretur, ut à Spiritibus non impeti debeant, ut quidam dicunt: vel probitas vitæ, quam agunt: vel singulare quoddam, quo deus vult ipsos his exemptos, privilegium. Quid horum? aut quid aliud? Non doctrinæ sanctitas. Impiissima illa est. Christi, Apostolorum, & totius antiquitatis doctrinæ aduersa. Non probitas vitæ. Nunquam cum impia doctrina vera vitæ probitas consistit. Non privilegium, quia quando, quare, quibus præsentibus, ubi, quo auctore concessum sit doceri non potest. Quid verò aliud? *7.*

Certum ergo sit loca Catholicorum Spiritus infestantes perpeti. *8.*
Constitutum quoque sit, non immunia esse Hæreticorum. Quæramus igitur, Num ex his locis Spiritus distinguantur.

Distinctio verò quæritur, inter humanos Spiritus, atque Dæmoniorum. Num ex iisdem locis conditio & distinctio humanorum inter se, colligatur, postea erit discutiendum. Quid igitur? Suntne omnes, qui Catholicos persequuntur, aut insequuntur, Dæmoniorum Spiritus? qui Hæreticos Spiritus humani? An contra, Omnes qui Catholicis molesti sunt, humani? qui Hæreticis, Dæmoniorum? An utriusque inveniuntur apud utrosque? *9.*

Primum, Non omnes, qui Catholicos molestant, Dæmoniaci sunt, ipsos etiam molestant Spiritus humani. Catholicici fuerunt Germanus Episcopus Capuanus, cui se aliquoties exhibuit Spiritus Paschalis Presbyter, cuius meminit Beatus Gregorius, cui fidele obsequium præstitit Spiritus in balneis. V Vormatiensium item accollæ, qui aliquamdiu sustinuerunt multitudinem Spirituum, *10.*
arma

armatorum equitum & peditum. Et exemplis quid opus? possunt meriti esse Catholici; vt Spectris damnatorum hominum molestetur. possunt ab iisdem subsidia expectare & petere animæ fidelium defunctorum; quæ ex hac vita piè, sed nondum satis purgatæ discesserunt.

11. *Nec soli humani Spiritus Catholicis molesti sunt. sunt ijdem etiam Demones molesti.* Quot molestias à Dæmonibus sustinuerunt eremi cultores? de quibus cap. 26. quot alij Sancti viri? vt præsentia prætereamus? An fortè fidei sanctitas, quam Catholici profitentur, à Dæmonum insidijs reddit immunis? Non reddit. Minoribus sæpe insultibus suos exponit. An vitæ probitas? hæc sæpe apud Catholicos desideratur. deinde si quando adest, studium nocendi Dæmonum excitat. An signa sacra, quæ in Christianorum sunt animis? Hæc non desunt Hæreticis, non desunt damnatis.

12. *Deniq; Nec omnes, qui Hæreticos infestant, aut Dæmonum sunt Spiritus aut humani: sed nunc Dæmonum nunc humani.* Ostendimus, prius in pithulus capitis, à Spirituum infestationibus immunis non esse Hæreticos: quod verò nunc infesti sint Dæmoniorum Spiritus, illæ ipsæ rationes confirmant, quibus ibidem vsi sumus: nunc verò hominum damnatorum: persuadet societas; idemq; nocendi studium cum Dæmonibus, & his similia. Libet pro utroq; exemplum adscribere ex Cæsare Baronio Tom. 6. circa annum Domini 517. Et quod Hæreticum damnati hominis spiritus terruerit, atq; molestaret, docet exemplum Alidori, sectatoris Seruæti, autoris hæresis, quæ Acephalorum dicta est. huic is, qui coram Pontifice Caypha, Domino alapam impegit apparuit atq; eundem, vt sceleris, ita suppliciorum socium futurum significauit. (Vide. Cap. 38. Thelin 8.) Quod verò nec à Dæmonibus sint tuti, docet per Ducem quandam Palestinum, & qui ipse Severianus, qui cum Dominicum monumentum pietatis studio intrare vellet, aliquoties ab ariete (Dæmonis erat in forma arieti) repulsus est: nec post confessionem quidem peccatorum, quibus se ab ingressa prohiberi existimabat, permissus est intrare: sed tum demum admissus est, cessauitq; cornupeta aries, vbi abiurata hæresi, communionem catholicam se protestatus est esse Catholicum. Hæc Baronius. Prius ex 36. cap. Prati Spiritibus, posterior ex cap. 9 eiusdem Prati.

13. *Maneat igitur utroq; & Catholicos & Hæreticos, Spirituum molestij esse: expositos. Maneat utroq; & ab hominum, & à Dæmoniorum Spiritibus molestias pati.* Inferamus ex utroq; loca Hæreticis

retica atq; Catholica Spiritus humanos à Dæmonibus non distinguere.

CAP. XXXV.

An, & ex quibus temporibus humani & Dæmonum Spiritus distinguantur, illi, qui rebus viventium quandoq; intersunt.

Ria ferè sunt in tempore, ex quibus, si quæ est, distinctio inter humanos & Diabolicos Spiritus sumi debet: substantia: quantitas: qualitas. substantia temporis die & nocte continetur. quantitas in diurnitate & breuitate cernitur. qualitas in sacris: & profanis diebus.

Omniū harum differentiarum rationem habendam esse, in cognoscendis Spiritibus, inde videtur certum; quod ipsarum rationem etiam Spiritus habeant. de diebus & noctibus aliàs dictū est. Aliquos etiam nō diu esse molestos, docet experientia: alij contra sunt, qui diurnitate molestiarum etiam suos dominos propriis sedibus & domibus pellunt. Præterea, quia tempora apud Christianos vel sacra sunt vel profana; hoc ipso clarum est, his vel istis temporibus Spiritus esse molestos, quo clarum est esse molestos.

Quid autem? substantia, quantitas, & qualitas temporis, distinguūtne humanos Spiritus à Dæmonibus? Nos, quia triplices temporum differentias distinximus, tribus Assertionibus, quantum consequi coniectura licet, quod res esse videtur, concludimus.

Prima esto. *Noctes & dies humanos atq; Dæmoniorum Spiritus non distinguunt.* Non necesse est, illos Spiritus Dæmoniorum dicamus, qui noctibus sunt; molesti: illos hominum, qui interdum. Noctibus sunt molesti Dæmonum, & hominum Spiritus: diebus, & clara luce, sunt molesti Dæmonum & hominum Spiritus.

Quod dicimus clarum est exemplis, omnis generis Spirituum. Nec assertioni contradicit ratio. Quemadmodum non ad locum; ita non ad tempus astricti sunt Spiritus. Vtraq; extra ipsos: vtraque ipsos nō attingunt. Nec luce diei indigent vt videāt, quo vadant: nec caligine noctis iuuantur, quò operationes valeant exercere.

Sunt hæc certa. *Lucis tamen amantiores sunt; & per se appetentiores humani spiritus; si non omnes, certè purgandi: tenebrarum & noctis Dæmoniaci.* Quid mirum? qui malè agunt odium lucem: Domini sententia est Ioan. 3. Et si econtrariò licet argumentari. Cùm malè non agunt purgandi Spiritus; non oderint lucem: In luce igitur versabuntur; quemadmodum & versati sunt in balneis illi, quorum meminit B. Gregorius, & nos 1. cap.

Est.